

[Kurt Hansen]

den holdning, som bla. a. præsident Carter har udtrykt, og som den britiske premierminister Callaghan har udtrykt på det seneste, nemlig at den nye russiske raket i realiteten er en større trussel imod magtbalancen end neutronbomben. For mig at se bliver det faktisk dementeret klokkeklart af de amerikanske værnschefer allerede tilbage i december 1977. Jeg mener, der er inddraget nogle taktiske spilfægtier i disse udtalelser af præsident Carter og af den britiske premierminister Callaghan. Jeg vil bede ministeren oplyse regeringens syn på disse ting.

Minister Lise Østergaard:

Der er blevet stillet nogle konkrete spørgsmål til mig, som jeg skal afslutte debatten med at besvare. Det første spørgsmål er fra hr. Gert Petersen, der beder mig om enten at dokumentere eller tage afstand fra følgende passus i min redegørelse: »Tidligere rådede USA over en betydelig overvægt med hensyn til atomvåben, men der er nu tilnærmelsesvis lighed mellem de to supermagter på dette område.«

Hr. Gert Petersen anfører videre nogle tal i publikationen »The Military Balance« for 1977-78, som skal sandsynliggøre en overvægt på USAs side, idet hr. Gert Petersen citerer fra s. 79 i redegørelsen og anfører, at man dér kan læse, at USA besidder flere sprænghoveder end Sovjetunionen.

Til det vil jeg gerne sige: man kan have umådelig megen fornøjelse af at pille tal ud af sammenhængende statistiske redegørelser og smide dem i hovedet på hinanden, men det giver dog sjældent større afklaring og aldrig særlig visdom.

Et udmærket ord taler om, at der er mange slags løgn: der er den helt almindelige løgn, og der er den forbandede løgn, og så er der endelig statistik. Og den sidste kan måske være værre end de andre.

I redegørelsen s. 5 og måske også s. 8 ville hr. Gert Petersen have kunnet finde nogle tal, som helt indlysende skal holdes sammen med de tal, der citeres fra s. 79. Af s. 5 fremgår det, at USA råder over i alt 656 stk. ubådsbaserede raketter og over 1.054 stk. landbaserede interkontinentale raketter. Over for dette råder Sovjetunionen over 909 ubådsbaserede raketter og over 1.477 landbaserede interkontinentale raketter. Hvortil

kommer, at Sovjetunionen råder over 620 mellemdistanceraketter, en rakettype, som USA overhovedet ikke besidder.

Dette er endnu et eksempel på det, der har været min hovedholdning i diskussionen med hr. Gert Petersen, nemlig at disse spørgsmål må forstås og vurderes i en sammenhæng. Jeg står ved den vurdering, som taler om en tilnærmelsesvis lighed mellem de to supermagter, på baggrund af en sammenfattende vurdering af de statistiske oplysninger, som er til rådighed.

Til hr. Jørgen Juniors spørgsmål om, hvorvidt den danske regering agter at protestere over for Sovjetunionen, fordi 6 sovjetiske Gulf II u-både er til stede i Østersøen, kan jeg svare, at dette ikke er en ny kendsgerning, som på nogen måde kommer bag på regeringen. Det er et forhold, man har været vidende om i det sidste halvandet år, og der er rettet protest over dette forhold adskillige gange. Såvel statsministeren som udenrigsministeren har under officielle samtaler med sovjetiske, polske og østtyske regeringsmedlemmer gjort rede for, at den militære aktivitet i Østersøen gør et meget negativt indtryk i den danske offentlighed, og det er ganske klart for regeringen en faktor, som indgår med betydelig vægt i den samlede vurdering af forholdene i Østersøområdet, som vi fra dansk side må basere os på, når vi fører samtaler med repræsentanter for Warszawa-pagtens Østersømedlemmer.

Det forhold, at den svenske regering netop har fundet dette tidspunkt egnet til en protest, foranlediger ikke den danske regering til at foretage sig noget netop i disse dage.

Til hr. Ib Nørlund kan jeg sige, at statsministerens udtalelser i USA om den danske atompolitik ord til andet er og har været som af mig citeret i redegørelsen.

Hr. Niels Helveg Petersens forslag om, at vi skal tage initiativ til mere oplysning på nedrustningsområdet, vil jeg gerne realisere, så langt det er muligt.

Det er rigtigt, at jeg har glemt at svare på spørgsmålet i første omgang om Sveriges aktiviteter i forbindelse med FN-samlingen. Til det kan jeg sige, at vi er i et meget nært samarbejde med både Norge og Sverige. Vi går sammen med Norge og Sverige om det nordiske forslag, og vi er ikke i dag vidende om, hvorvidt Norge eller Sverige herudover vil stille yderligere forslag. Det er endnu ikke